

Posudek na rigorózní práci

Mgr Petr Hrnčír

Zásahy do vlastnictví – příčiny a podmínky

Posuzovaná rigorózní práce v celkovém rozsahu 126 stran je rozdělena do šesti hlavních částí (včetně úvodu a záměru) a zaměřuje se v souladu s názvem na mocenské zásahy státu do vlastnictví, a to především vlastnictví pozemkového a prostřednictvím vyvlastnění. Výklad seznamuje čtenáře s českou a německou právní úpravou, s aplikační praxí na úrovni judikátů a s názory publikovanými v autorem vybrané odborné literatuře.

Po stručném úvodu se autor zabývá obecnou charakteristikou vlastnictví, a to na bázi mezinárodních úmluv a jeho ústavních garancí v České republice a v Německu. Výklad je přehledný, výstižný a tvoří dobrý a nezbytný základ pro rozbor právní úpravy problematiky zahrnuté do tématu práce.

V následující III.části práce jsou specifikovány zásahy do vlastnického práva. Pokud jde o omezení vlastnického práva, je věnována samostatná pozornost jen věcným břemenům. Ty jsou sice předmětem vyvlastnění, ale vedle nich existují, zejména k pozemkům, různá další a četnější veřejnoprávní omezení, které bylo pro úplnost výkladu aspoň zmínit a na příkladech demonstrovat.

Co do rozsahu (strany 28-96) i obsahu je stěžejní částí práce část IV., v níž autor podává rozbor právní úpravy na území České republiky a v Německu. Od základní charakteristiky, přes prameny právní úpravy, předmět, účel, veřejný zájem a cíl vyvlastnění, se dostává k problematice náhrady, vyvlastňovacímu řízení a k revokaci vyvlastňovacího rozhodnutí. Celá tato část práce je velmi dobře propracovaná, myšlenkově bohatá, obsahuje všechny podstatné a mnohé i méně podstatné aspekty institutu vyvlastnění a v porovnávání české a německé úpravy je v mnoha směrech inspirující.

Ve zbylých dvou částech autor přináší náměty de lege ferenda a shrnuje hlavní poznatky a získané z rozboru tematiky práce.

Nesporným kladem práce je skutečnost, že je v ní podán celkový obraz o podstatě, funkci a právní úpravě legálních zásahů do vlastnictví, s hlavním zaměřením na právní úpravu vyvlastnění, a to v kontextu právních úprav české a německé, v retrospektivě od jejich počátků. Významným pro pochopení nezbytnosti tohoto institutu i v podmínkách tržní

ekonomiky je objasnění jeho sejetí se zvláštnostmi půdy, které se promítají do procesu jejího přerozdělování, jak to v práci autor naznačil. Zvlášť je pak třeba ocenit provedený rozbor právní úpravy, založený na poznacích z četných literárních pramenů a na soudních judikátech, na které autor v práci dosti důsledně odkazuje.

K obsahu práce nemám připomínek, o kterých bych považoval za potřebné se v této souvislosti zmínit.

Ve všech částech práce vyniká autorova znalost a velmi dobrá orientace v dané právní materii, se schopností zaujímat vlastní stanoviska. Práce zachycuje všechny podstatné otázky sledovaného tématu a svým uspořádáním podává ucelený přehled o právní úpravě i některých problémech s ní spojených. Rovněž formální stránka práce je na odpovídající úrovni, a to nejen co do splnění všech požadovaných náležitostí, ale i pokud jde o práci s právními předpisy a literárními prameny, a co do úrovně písemného projevu.

Posuzovanou prací splnil její autor požadavky kladené na rigorózní práce, neboť v ní prokázal hlubší znalosti a schopnost samostatného myšlení a písemného projevu.

Z těchto důvodů **hodnotím práci jako odpovídající práci rigorózní** a doporučuji její obhajobu.

Při obhajobě očekávám, že rigorózní zaměří pozornost na následující problémy:

- 1) Nakolik je (z důvodu prosazení veřejného zájmu a nezbytné ochrany vlastnického práva) potřebné nadále trvat na odkladném účinku vyvlastňovacího rozhodnutí, je-li spornou jen otázka výše náhrady za vyvlastnění (výklad na str.99).
- 2) Proč nelze považovat názory (str. 75) odmítající vyvlastnění za přijatelné.

V Praze dne 10.5.2010

Doc. JUDr. Jaroslav Drobník, CSc.